

сщо и въ Хималаитѣ, но не по на високо отъ 1500—2000 метра.

Тукъ тигритѣ прекарватъ и зимата.

Тигърътъ плува отлично, даже и противъ течение-то на водата. Така, той може да догони жертвитѣ си и въ водата, а сщевременно да отива отъ единия брѣгъ до другия презъ голѣмитѣ рѣки, каквито сж Индъ, Гангъ и др. въ Индия.

Тигърътъ се храни предимно съ месото на голѣ-митѣ животни, като: сърни, антилопи, газели, едъръ и дребенъ домашенъ добитѣкъ. Еднакво напада на волове, крави, коне, кози, камили. Но отбѣгва да на-пада на слона, носорога, даже биволътъ не се бои отъ тигъра и много пжти въ неравна борба, умѣло го подема на рогата си и го убива. Хипопотамитѣ (рѣч-нитѣ коне) сщо не се плашатъ отъ тигъра, особе-но когато отбраняватъ малкитѣ си.

Маймунитѣ и павианитѣ въ Индия сж лакома плячка на тигъра. Много пжти въ стомаха на убити тигри сж намирани остатѣци отъ тѣло на крокодилъ, костенурки, па даже и такива отъ риба. Въ нужда яде и дребни животни, като скакалци и др.

Тигърътъ напада и на човѣкъ. Такива *тигри „людоеди“* сж цѣла напасть за мѣстото кждето жи-вѣятъ, всѣватъ страхъ и ужасъ на мѣстното населе-ние. Съ години по редъ се слави името на нѣкой такъвъ тигъръ „людоедъ“. Въ Индия жертвитѣ да-дени отъ нападения на тигри сж надъ 1000 души годишно. Разказватъ, че на островитѣ Ява и Суматра годишно загивали отъ тигри—250-300 души, а на о. Сингапуръ жертвитѣ достигали надъ 400 души. Често пжти тѣзи цифри сж преувеличени отъ общия страхъ, които всѣва тигърътъ всрѣдъ населението.

Семейството на тигъра

Тигритѣ живѣятъ по отдѣлно мжжкия отъ жен-ката, или въ семейства заедно съ децата си. Мжж-киятъ тигъръ не е добъръ баща, но тигрицата е любяща майка. Тя ражда обикновено презъ една или две години по 2-3 до 5 тигренца, а най-често по три. (глед. кар. № 3).